

Dringen in het Zoute Veen

Weiland, sloten, dijken en venen, dat is het Groene Hartpad. En woningen, kantoren, auto's en treinen die de ruimte opeisen in deze vaak besproken groene long van de Randstad. Frank Flippo loopt de slotscène naar Delft en maakt de balans op van dit landschap van licht, lucht en ruimte.

Frank Flippo

De uitgang van station Vlaardingen-Oost is versperd met tourniquets. Iedereen trekt speciale kaartjes, maar hoe kom ik buiten? Hierheen, wijst een Chinese man. Eén tourniquet kun je zo door. Bus 56 brengt me naar begraafplaats Holy, waarachter de wijde polder zich opent, een hele opluchting na al die grijze nieuwbouw hier. Holy komt van Hoylede, Hoge Lede of afwatering. Na 1950 verzezen tegenover Vlaardingen, in Pernis, olieraffinaderijen en werd dit een forensenstad. Arbeiderspartijen als PvdA en SP hebben hier van oudsher veel aanhang. Ook de Vlaardinger schrijver Alex Boogers is een 'working class hero' die zijn schrijversgeld zelf wil verdienen, zonder literair steunfonds. 'Ik kom

uit een arbeidersmilieu' licht hij toe in een recent interview. 'Mijn vader zou dat nooit begrijpen en zeggen dat ik mijn hand zou ophouden.' Vlaardingen had in de oorlog een linkse verzetsgroep die

*Veenpluis en orchideeën
tieren hier welig en de
Noordse woelmuis trekt er
zijn gangetjes*

zich de Geuzen noemde. Al sinds 1987 reikt deze stad de Geuzenpenning uit voor betoonde moed bij discriminatie. Bus 56 zit vol bejaarde arbeidersvrouwen die hier rond 1950 kwamen wonen. Voor het eerst

konden mensen toen massaal confectiekleding kopen en dat was het einde van de boezeroentjes en de schortjes. Zij dragen nog steeds Amerikaanse de mode van toen: watergolf en duffelse jassen.

Krekenland

En nu lopen! Langs een woonwagenkampje een paadje af en daar is de Zouteveense polder. Aan de horizon ligt Delft. Over dit zonbeschenen 'zoute veen' jakkert vandaag een gure noordwester die geuren meevoert van gekuuld gras, koeienmest en zeewind. Een schippersbuurtje ligt gedoken aan de Vaart, nog wachtend op de verdwenen schillenboer, melkman en kruidenierskar. Huisjes uit het krekeland van vroeger. Bremraap en zuring sieren de oevers, bezaaid met door vogels gedropte oesterschelpen. Rust en ruimte alom, die ik deel met horden hardlopers op deze zaterdagochtend. Het land is ook omgewoeld, want er moet weer een recreatiegebied bij.

Tot diep in de polder trekken de machines hun sporen. Een polder met slootjes is kijknatuur, maar in een recreatiepark kun je wandelen, voetballen en luieren en dat is wat

*Schipluiden, een naam als
van geklingel van naderen-
de sprookjesboten*

die honderdduizenden stadsbewoners zoeken. En de grutto? Die spreidt zijn vleugels en vertrekt. Maar in de Vlietlanden mag hij blijven. Het pad loopt vlak langs dit schitterende laagveennatuurgebied. Veenpluis en orchideeën tieren hier welig, de Noordse woelmuis trekt er zijn gangetjes. Café Vlietzicht, pal ertegenover, biedt er een heerlijk uitzicht op. Langs de Vlaardingervaart gaat het pad verder naar Schipluiden, een naam als van geklingel van naderende sprookjesboten. Maar het betekent gewoon Sciplede; een

voor schepen bevaarbaar afwateringskanaal. Een ijzeren trambrug vlak voor het dorp herinnert aan gemoedelijker manieren van vervoer. Hier buigt het pad oostwaarts af naar een golfbaan. De voormalige kreek De Keen is hier niet meer te zien, maar aan de andere kant van het pad kronkelt hij nog door.

War of the Worlds

Weet u wat dit is? Vraag ik aan twee wandelaarsters. Ik wijs op het gevaarte aan de horizon. Een soort reuzenspin uit War of the Worlds? 'Dat? Een booreiland. Naar Pernis gesleept om gerepareerd te worden. 's Avonds is het net een ruimte-

schip met al die lichtjes. Geen gezicht, maar ach. Hij zal ook wel weer weggaan.'

En dan: hét symbool in Nederland tegen wegeaanleg: het Ongeplaveide Zandlichaam. De eerste plannen van de weg tussen Delft en Vlaardingen stammen uit 1953. Minister Eurlings wil dat de weg er komt, maar het laatste woord is hier nog niet over gezegd. Voorlopig grazen koeien op deze langgerekte heuvel, een voorlopig monument voor milieustrijders.

Dan volgt een oude waterkering langs de Delftse stadsrand. De flats vloeken stevig met het sierlijk kronkelende hakhout langs de oude

polderkade. Aan de andere kant ligt een drassig park waar grote kerels wildernisje spelen met bivaktenten en hengels. Het pad loopt Delft in, maar blijft lange tijd onverhard. Twee scholieren die liever onverhard baggeren dan verhard fietsen, rijden me haast omver.

Laatste stukje

Langs oude tuinderijen leidt het allerlaatste stukje Groene Hartpad met een omweg naar station Delft. In een parkje zitten Oostblok-jongeren verzaligd te blowen. Via een laag bruggetje loopt het op langs een grachtje met hengelaars, woonschuiten en overhangende

Praktische informatie

Route

De laatste route van het Groene Hartpad is ongeveer 10 kilometer. Negentig procent verhard, tien procent onverhard. Voldoende markeringen. De gids: Groene Hartpad, uitg. Nivon, 2004.

Auto

Noordring Rotterdam (a20), richting Vlaardingen. Afslag 9 Vlaardingen. RA (Holysingel), rotonde 2e afslag Churchillsingel, RA (Schweitzersingel), RD

(Olmendreef), weg volgen tot begraafplaats.

Openbaar vervoer

Trein Vlaardingen-Oost, dan bus 56 Holy-Noord, uitstappen eindpunt (begraafplaats)

Overnachtingsmogelijkheden

In Delft onder meer De Kok, Houttuinen 14, T: 015-2122125 en Herbergh De Emauspoort, Vrouwenrecht 9-11, T: 015-2190219.

Horeca

Langs de Vlaardingervaart café Vlietzicht, Vlaardingsekade 60-61 in Schipluiden, T: 015-3808886. In Den Hoorn cafetaria De Pitstop, Hoornsewal 4-5 in Den Hoorn, T: 015-2610794.

Honden

Overal toegestaan.

wilgen. Voor nog een slokje oud-Delft loop ik extra om en passeer de voormalige Delftse kamer van de VOC. Het straatbeeld is rommelig en knus, met pijpenlawinkeltjes en wingerdbegroeiende steegjes. Te snel is daar station Delft.

Resumé

Weiland, sloten, dijken en venen, dat is de algemene indruk na vele etappes Groene Hartpad. Uren over eenzame paden, dan plotse-ling middenin het rumoer van een stad. Vaak kilometerslang de achtergrondruis van een snelweg, een vliegroute of spoorlijn. Of graaf- en bouwwerkzaamheden of

horden sporters die je op smalle paden tegenkomen. Bijna alle paden zijn verhard. Hier blijft geen steen en geen kluit op de andere. Het Groene Hart bestaat grotendeels uit boerenland, en dat is bijna altijd onbeschermd, dus projectontwikkelaars hebben vrij spel. Het resterende boerenland is relatief ontoegankelijk vanwege de vele sloten. De overheid zet zich in voor 'boerenlandpaden.' Maar de meeste komen te liggen buiten het Groene Hart, in streken waar al veel wandelgelegenheid is. Voor Randstedelingen die weinig gewend zijn en dorsten naar ruimte, biedt dit pad natuurlijk soelaas.